

Littikhorn 26 Sept 1879

Waarde Vriendin!

Wat zou ik vrijdag gaarne bij u zijn
om u mondeling mijne gelukwensen
te brengen, maar daar is geen mo-
gelijkheid op. Daarom neem ik de
toesticht maar tot pen en papier
om mij eenige regels te schrijven met
u bezig te houden. Voorwaar dit
is een heugelijke dag die voor
u, onze betrekkingen en vrien-
den aan breekt. Op onze leeftijd
is elk jaar er één dat wel geteld
mag worden. Hoe weinige besiden
die hoogen ouderdom. Gattelijk
felicitteer ik u dan ook dat gij
deren feestdag weer hebt mogen
beleven en mijne wensche is
dat er nog eenige jaartjes moge
bij gevoegd worden, en dat gij re-
waart kunt blijven voor alles
wat u verdriet kon kunnen
doen. Wel trouwrigt hebt gij

2. veel goeds is u gebleven, en hoe
hebt gij dan toch een geruchtingen
ouden dag en veel stof tot danken.
In mijn verbeelding zie ik ~~de~~
allen om de theesafel zitter
waar wij ons vijf jaar lang ~~hooft~~
betroffen en ik begon my al te
verbeelden dat wij er bijhoorde,
en nu zijn wij zoo ver weg ge-
vlogen dat wij waarschijnlijk
nooit meer op die dag bij
u zullen kunnen zijn.

• Veel zal ik aan u denken gij.
dag en ik twijfel ook niet of
gij. Zult ook nog wel eens
over ons spreken.

Wat vind ik het toch heerlijk
dat wij in het voorjaar naar
Scherpenzeel gaan, ik verlang
zoo om alle goede vrienden
weer te zien, wat zal ik u
veel te vertellen hebben, ik
hoop zoo dat gij dan gezond
en opgewekt zult zijn.

• Van Vollen en Jantje hebt gij
gehoord hoe wij hier wonen

uit te houden is. Althij waren zoo
blij dat zij beiden het hier
zoo's goed land vonden, wat
was dat een genot om hen hier
te hebben, ik verzeeker u dat
wij er heel wat hebben afge-
maakt, ik kwam toen wies een
zoo goed op de hoogte van
alle menschen. Maar en de
vrouw zijn zeker nu ook bij
u, ik hoop dat zij eens ook
komen als wij in dek. zijn
want ~~zoo~~ gaarne willen wij hen
zied. weerzien.

Gelukkig dat vrouw Hofstee haar
arm zoo veel beter is, wat heel
dat een schrik zijn geweest
toen zij t'huis kwam met
een gebroken arm, wat kan een
menscht toch ongelukkig te
gaan komen.

Wat veranderingen zijn er op te
nu Albetje van de plaats gaat,
het is toch maar goed dat zij
uit die drukke boerdery gaat
want nu zij toch alles met
vreemde moet doen is er niet

heel genot voor haar meer aan.

Van onze familie krijgten wij
steeds goede berichten, vader
kan er nu best in schikken
dat hij geen drukte meer heeft,
ja hij is zelf veel gezonder dan
de overige jaren.

Onze oude Burgemeester die
naast ons woonde is de vorige
week overleden, hij was maar
eene dag ziek. Het geeft heel
wat drukte in de gemeente,
want men wil iemand uit de
gemeente die men denkt dat
er de geschikte persoon voor is
gaarne voor Burgemeester stellen
en nu worden alle heilen bij
gezet, want vooral het gewoon-
lijk gaat voor zoo'n post zijn
meer dan eene liefhebber.

Ik heb de vorige week een uit
stapje van eenige dagen naar
Amst. gemaakt, ik heb toen ook
een dagje bij uwe. Meyboom
doorgebragt, allen waren daar
genond. ~~Lieve~~ Myn Plaatje is
het daarom eindig ik. Groet allen
de even ook de vrienden van alle
mijn u. Lieve, Lieve